

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1963-1964.

10 JUNI 1964.

WETSONTWERP

tot wijziging van de regeling voor sommige pensioenen en van de regeling voor de frontstreeptrenten, tot instelling van een lijfrente voor politieke gevangenen van de oorlog 1914-1918 en tot instelling van een als pensioen geldende tegemoetkoming voor sommige gewezen militairen.

I. — AMENDEMENTEN VOORGESTELD DOOR DE HEER KIEBOOMS.

Art. 1bis (nieuw).

Een artikel 1bis (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt:

« 1° Artikel 2, littera f, van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen wordt vervangen door volgende tekst:

» f) De personen die bedoeld zijn bij de besluitwet van 24 december 1946 waarbij het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars wordt ingericht.

» 2° Artikel 2 van dezelfde gecoördineerde wetten wordt aangevuld met een littera j, die luidt als volgt:

» De als gijzelaars aangehouden Belgen en alle burgerlijke of militaire personen met inbegrip van degenen die bedoeld zijn bij de besluitwet van 24 december 1946 houdende inrichting van het statuut der gedeporteerden voor de verplichte arbeidsdienst tijdens de oorlog 1940-1945, die bewijzen lichamelijke schade te hebben geleden ingevolge hun deelneming aan het verzet tegen de vijand of ingevolge mishandelingen welke de vijand hun wegens hun vaderlandslievende houding heeft doen ondergaan.

» 3° De pensioenen, aan invalide werkweigeraars en hun rechtverkrijgenden verleend volgens de regeling inzake herstellpensioenen voor burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945, worden met ingang van de eerste dag der maand na de afkondiging van deze wet automatisch omgezet in vergoedingspensioenen. »

VERANTWOORDING.

Zie toelichting van het wetsvoorstel n° 792/1 van 6 mei 1964.

Zie:

804 (1963-1964):

- N° 1: Wetsontwerp.
- N° 2: Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1963-1964.

10 JUIN 1964.

PROJET DE LOI

modifiant le régime de certaines pensions et celui des rentes de chevrons de front, créant une rente viagère en faveur des prisonniers politiques de la guerre 1914-1918 et créant une allocation tenant lieu de pension en faveur de certains anciens militaires.

I. — AMENDEMENTS PRESENTES PAR M. KIEBOOMS.

Art. 1bis (nouveau).

Insérer un article 1bis (nouveau), libellé comme suit:

« 1° L'article 2, littera f, des lois coordonnées sur les pensions de réparation est remplacé par ce qui suit:

» f) les personnes visées par l'arrêté-loi du 24 décembre 1946, organisant le statut des résistants civils et des réfractaires.

» 2° L'article 2 des mêmes lois coordonnées est complété par un littera j, libellé comme suit:

» Les Belges arrêtés comme otages et toutes personnes civiles ou militaires, y compris celles visées par l'arrêté-loi du 24 décembre 1946, organisant le statut des déportés pour le travail obligatoire de la guerre 1940-1945, qui prouveront avoir subi un dommage physique du fait de leur participation à la résistance à l'ennemi ou du fait de sévices exercés sur elles par l'ennemi en raison de leur attitude patriotique.

» 3° Les pensions accordées aux réfractaires invalides et à leurs ayants droit dans le régime des pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre 1940-1945 seront automatiquement converties en pensions de réparation à dater du premier jour du mois qui suit la promulgation de la présente loi. »

JUSTIFICATION.

Voir les développements de la proposition de loi n° 792/1 du 6 mai 1964.

Voir:

804 (1963-1964):

- N° 1: Projet de loi.
- N° 2: Amendements.

AFDELING Ibis (nieuw).

Onder een Afdeling Ibis (nieuw), die luidt als volgt :

« Werk- of dienstweigeringsrente en deportatierente 1940-1945. »

een artikel 1ter (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

« Art. 1ter (nieuw).

» 1° Er wordt een levenslange rente ingesteld, betaalbaar op de leeftijd van 55 jaar en evenredig aan de duur van de dienstweigeringsrente, ten voordele van degenen die zich tijdens de oorlog 1940-1945 aan de verplichte arbeidsdienst hebben onttrokken, degenen die tijdens de oorlog 1940-1945 geweigerd hebben dienst te nemen in de Wehrmacht, als zodanig erkend zijn onder de bij hun statuut bepaalde voorwaarden en wier weigering op zijn minst 6 maanden heeft geduurd.

» 2° Deze rente wordt vastgesteld op 500 frank per semester dat begrepen is in de volgens 1° berekende tijd. In geval van onderbreking wordt het semester berekend per maand van dertig dagen.

» Wanneer het minimum van zes maanden verworven is, wordt de periode die na verdeling in volledige semesters overblijft, nochtans geteld voor een semester indien die periode ten minste negentig dagen omvat.

» 3° Er wordt een levenslange rente ingesteld, betaalbaar op de leeftijd van 55 jaar en evenredig aan de duur van de deportatie, aan de wegens verplichte arbeidsdienst gedepor-teerden van de oorlog 1940-1945, als zodanig erkend onder de bij hun statuut bepaalde voorwaarden en wier deportatie op zijn minst zes maanden heeft geduurd.

» 4° Deze rente wordt vastgesteld op 250 frank per volledig semester deportatie.

» Wanneer het vereiste minimum bereikt is, wordt de periode die na verdeling in semesters van de batige tijd overblijft, nochtans afgerond naar een semester, indien zij ten minste negentig dagen omvat.

» 5° De bij 1° en 3° bepaalde renten worden slechts toegekend aan de personen die ze bij het Ministerie van Financiën aanvragen en tot staving van hun aanvraag een eensluidend verklaard afschrift van de beslissing betreffende het statuut dat hun eigen is, voorleggen.

» 6° Voor de werk- of dienstweigeraars en de gedepor-teerden gaat de rente in op 1 januari 1964 voor degenen die vóór deze datum de leeftijd van 55 jaar hebben bereikt, en vóór alle andere gevallen op de 1ste van de maand na de indiening van de aanvraag. »

VERANTWOORDING.

Zie toelichting van het wetsvoorstel n° 791/1 van 6 mei 1964.

SECTION Ibis (nouvelle).

Sous le titre de Section Ibis (nouvelle), libellé comme suit :

« Rente de réfractariat et de déportation 1940-1945. »

insérer un article 1ter (nouveau), libellé comme suit :

« Art. 1ter (nouveau).

» 1° Il est institué une rente viagère payable à l'âge de 55 ans et proportionnelle à la durée du réfractariat, en faveur des réfractaires au travail obligatoire, des réfractaires à la Wehrmacht de la guerre 1940-1945, reconnus dans les formes déterminées par leur statut et dont le réfractariat a duré 6 mois au moins.

» 2° Cette rente est fixée à 500 francs par semestre compris dans le temps calculé conformément au 1°. En cas d'interruption, le semestre se compte par mois de trente jours.

» Toutefois, lorsque le minimum de six mois est acquis, la période restant après la division en semestres entiers est comptée pour un semestre si cette période comprend au moins nonante jours.

» 3° Il est institué une rente viagère payable à l'âge de 55 ans et proportionnelle à la durée de la déportation, en faveur des déportés pour le travail obligatoire de la guerre 1940-1945, reconnus dans les formes déterminées par leur statut et dont la déportation a duré six mois au moins.

» 4° Cette rente est fixée à 250 francs par semestre entier de déportation.

» Toutefois, lorsque le minimum requis est atteint, la période restant après division du temps utile en semestres, est arrondie à un semestre si elle compte au moins six mois.

» 5° Les rentes prévues aux 1° et 3° ne sont octroyées qu'aux personnes qui en ont fait la demande au Ministère des Finances, en produisant à l'appui, une copie certifiée conforme de la décision relative au statut qui leur est propre.

» 6° En ce qui concerne les réfractaires et les déportés, la rente prend cours le 1er janvier 1964 pour ceux qui ont atteint l'âge de 55 ans avant cette date, ou le 1er du mois qui suit celui de l'introduction de la demande, dans tous les autres cas. »

JUSTIFICATION.

Voir les développements de la proposition de loi n° 791/1 du 6 mai 1964.

L. KIEBOOMS.

Marg. DE RIEMACKER-LEGOT.

W. SCHYNS.

M. JAMINET.

II. — AMENDEMENTEN VOORGESTELD DOOR DE HEER DE CLERCQ.

Art. 7bis (nieuw).

Een artikel 7bis (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

« De in het eerste artikel, § 2, derde lid, van de wet van 16 maart 1954 bepaalde verhoging van het enig bedrag wordt op 20 % gebracht met ingang van 1 juli 1963 voor de verminderde pensioenen van de niet hertrouwde weduwen en van de wezen.

» Het bepaalde in het bovenstaande eerste artikel is toepasselijk op deze verminderde pensioenen. »

VERANTWOORDING.

De wetgever van 1954 (wet van 16 maart 1954) heeft een discriminatie in het leven geroepen tussen de pensioenen van de niet hertrouwde weduwen en van de wezen, die het pensioen van 30 000 frank (volle bedrag) genoten, en die van de niet hertrouwde weduwen en van de wezen, die een verminderd pensioen genoten krachtens de besluitwet van 11 maart 1946 (weduwen van de oorlog 1914-1918, gehuwd na het schadelijk feit, doch vóór 31 december 1929), krachtens artikel 2, § 1, tweede lid, van de wet van 10 augustus 1948 (huwelijk gesloten vóór het schadelijk feit en overlijden van de invalide, overkomen respectievelijk vijftien en vijftientig jaar na het schadelijk feit) of krachtens artikel 22, derde lid, van de wet van 26 augustus 1947 op de vergoedingspensioenen.

Daaruit blijkt dat de wetgever van 1947 en 1948 (cfr de bovengenoemde wetten) bepaalde weduwen- en wezenpensioenen met een vierde of de helft heeft willen verminderen naar gelang van de overlijdensdatum van de invalide. Die wil van de wetgever wordt des te minder geëerbiedigd, daar hun pensioen, sedert 10 jaar, met meer dan een vierde en meer dan de helft van hun volledig bedrag is verminderd. Aangezien het enige bedrag van een volledig pensioen thans 39 000 frank belooft, bereikt dat van sommige verminderde pensioenen nog slechts 27 000 en 18 000 frank. Zulks stemt niet overeen met een vermindering met een vierde of met de helft.

Art 7ter (nieuw).

Een artikel 7ter (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

« Indien hun rechten voortvloeien uit de toepassing van de wet van 24 april 1958 tot toekenning, onder bepaalde voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een rechthebbende op het genot van de wetten op de vergoedingspensioenen, kunnen de niet hertrouwde weduwen en de wezen van de oorlog 1940-1945, met ingang van 1 juli 1963, in de plaats van hun huidig pensioen een pensioen genieten, hetwelk gelijk is aan dat van de weduwen van de oorlog 1914-1918, die in het huwelijk getreden zijn na het schadelijk feit en aan dat van de wezen, pensioenen dat overeenstemt met ieder van de drie vastgestelde verschillende bedragen. »

VERANTWOORDING.

Een gezonde verdelende rechtvaardigheid eist dat er een gelijkwaardigheid ingesteld wordt tussen de weduwen van de oorlog 1914-1918 en die van de oorlog 1940-1945, die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden; beide categorieën zouden derhalve hetzelfde pensioenbedrag moeten genieten.

Er is geen enkele reden om aan de oorlogsweduwen 1940-1945 een kleiner bedrag toe te kennen dan aan de weduwen van de oorlog 1914-1918; het geldt weduwen, die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden. Dat het schadelijk feit plaats gehad heeft tijdens de oorlog 1914-1918 of tijdens de oorlog 1940-1945 speelt hierbij geen rol.

Deze toestand is ongerijmd en onrechtvaardig, des te meer daar de oorlogsweduwen 1940-1945 reeds een sanctie ondergaan, aangezien een nieuw huwelijk of een nieuw weduwschap na dit huwelijk het verlies van het pensioen van weduwe van een oorlogsinvalide met zich brengt, terwijl de weduwen van de oorlog 1914-1918, die opnieuw in het huwelijk zijn getreden of die na een nieuw huwelijk te hebben aangegaan andermaal weduwe zijn geworden, een pensioen blijven genieten. De wetgever zou in aanzien stijgen door aan deze discriminatie een einde te maken. Er zij opgemerkt dat in 1963 een beperkt aantal weduwen in die toestand verkeerden: 289 pensioenen met volle bedrag, 166 verminderde pensioenen.

II. — AMENDEMENTS PRESENTES PAR M. DE CLERCQ.

Art. 7bis (nouveau).

Insérer un article 7bis (nouveau), libellé comme suit :

« La majoration du taux unique, prévue au troisième alinéa du § 2 de l'article 1er de la loi du 16 mars 1954, est portée à 20 % à partir du 1er juillet 1963 pour les pensions réduites de veuves non remariées et d'orphelins.

» Les dispositions de l'article premier ci-dessus sont applicables à ces pensions réduites. »

JUSTIFICATION.

Le législateur de 1954 (loi du 16 mars 1954) a fait une discrimination entre les pensions des veuves non remariées et orphelins qui bénéficiaient de la pension de 30 000 francs (taux plein) et celles des veuves non remariées et orphelins bénéficiaires d'une pension réduite, soit en vertu de l'arrêté-loi du 11 mars 1946 (veuves de guerre 1914-1918 mariées après le fait dommageable, mais avant le 31 décembre 1929), soit en vertu de l'article 2, § 1, deuxième alinéa de la loi du 10 août 1948 (mariage avant le fait dommageable et décès de l'invalide survenu respectivement quinze et vingt-cinq ans après le fait dommageable), soit en vertu de l'article 22, troisième alinéa de la loi du 26 août 1947 sur les pensions de réparation.

Il en résulte que la volonté du législateur de 1947 et 1948 (cfr lois précitées) qui consiste à réduire d'un quart ou de moitié certaines pensions de veuves et d'orphelins en fonction de la date du décès de l'invalide, est d'autant moins respectée que leur pension est, depuis 10 ans, réduite de plus d'un quart et de plus de la moitié des pensions à taux plein. Le taux unique d'une pension complète s'élevant actuellement à 39 000 francs, celui de certaines pensions réduites n'est que de 27 000 et 18 000 francs, ce qui ne correspond pas à une réduction du quart ou de la moitié.

Art. 7ter (nouveau).

Insérer un article 7ter (nouveau), libellé comme suit :

« Lorsque leurs titres résultent de l'application de la loi du 24 avril 1958 accordant sous certaines conditions une pension aux veuves qui ont épousé, après le fait dommageable, un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation, les veuves non remariées et les orphelins de la guerre 1940-1945 peuvent obtenir, à partir du 1er juillet 1963, en lieu et place de leur pension actuelle, une pension égale à celle qui est accordée aux veuves de la guerre 1914-1918 mariées après le fait dommageable et aux orphelins, et correspondant à chacun des trois taux différents prévus. »

JUSTIFICATION.

Une saine justice distributive commande d'établir une équivalence en ce qui concerne les veuves de la guerre 1914-1918 et celles de la guerre 1940-1945, mariées après le fait dommageable; il faudrait donc que ces deux catégories bénéficient du même taux.

Il n'y a aucune raison d'accorder aux veuves de la guerre 1940-1945 un taux inférieur à celui dont bénéficient les veuves de la guerre 1914-1918; il s'agit de veuves mariées après le fait dommageable et, la circonstance que ce fait dommageable se situe pendant la guerre 1914-1918 ou pendant celle de 1940-1945, ne joue aucun rôle.

Cette anomalie constitue une injustice d'autant plus flagrante que les veuves de la guerre 1940-1945 sont déjà pénalisées, du fait que le remariage ou le nouveau veuvage après le remariage entraîne la perte de toute pension de veuve d'invalide de guerre, alors que les veuves de la guerre 1914-1918, remariées ou redevenues veuves continuent à bénéficier d'une pension. Le législateur se grandirait en mettant un terme à cette discrimination. Signalons qu'il y avait en 1963 un nombre restreint de veuves dans ce cas : 289 pensions au taux plein, 166 pensions réduites.

III. — AMENDEMENT PRESENTE PAR M. GLINEUR.

Article premier.

Au § 1bis, remplacer le premier alinéa par ce qui suit :

« § 1bis. — La somme de 550 francs indiquée au § 1er est portée à 650 francs au 1er janvier 1965. »

G. GLINEUR.

III. — AMENDEMENT VOORGESTELD DOOR DE HEER GLINEUR.

Eerste artikel.

In § 1bis, het eerste lid vervangen door wat volgt :

« § 1bis. — De in § 1 aangeduide som van 550 frank wordt van 1 januari 1965 af op 650 frank gebracht. »

IV. — AMENDEMENTS PRESENTES PAR MM. PARISIS ET SAINTRAINT.

Art. 12.

1. — Au § 1er, dernier alinéa, 1re ligne, remplacer les mots :

« Pour la détermination de la durée minimum requise au 2° »,

par les mots :

« Pour la détermination du montant de l'allocation et de la durée minimum requise au 2°. »

JUSTIFICATION.

Il est indiqué à la page 9 de l'Exposé des Motifs que les services postérieurs à la limite d'âge prévue pour le grade de l'intéressé sont pris en considération pour la détermination du droit à l'allocation mais n'interviennent pas dans le calcul de son montant.

Cette position est juridiquement et moralement indéfendable.

2. — Au § 4, in fine du premier alinéa, supprimer les mots :

« et, au plus tôt, le 1er janvier 1965. »

JUSTIFICATION.

Tous les intéressés ont largement dépassé actuellement l'âge normalement fixé à 65 ans pour tous les régimes de pension.

Il ne serait pas normal que l'âge de la mise à la retraite soit retardé de plusieurs années parce que le Gouvernement a tardé à faire droit à une légitime revendication. L'allocation doit être payée à partir de l'âge normal de la mise à la retraite, c'est-à-dire 65 ans.

3. — Au § 5 supprimer les deux derniers alinéas.

JUSTIFICATION.

Dans aucun régime de pension et spécialement de pension militaire, la pension n'est tributaire des ressources.

4. — Supprimer le § 6.

JUSTIFICATION.

Ce paragraphe est sans utilité. Aucune des personnes visées à l'article 12 ne bénéficie d'une pension d'invalidité provisoire. Il est inutile de maintenir une disposition absolument superflue.

A. PARISIS.
A. SAINTRAINT.

IV. — AMENDEMENTEN VOORGESTELD DOOR DE HEREN PARISIS EN SAINTRAINT.

Art. 12.

1. — In § 1, laatste lid, 1ste regel, de woorden :

« Voor het vaststellen van de bij 2° vereiste minimum-duur »,

vervangen door de woorden :

« Voor het vaststellen van het bedrag van de tegemoetkoming en van de bij 2° vereiste minimumduur. »

VERANTWOORDING.

Op bladzijde 9 van de Memorie van Toelichting wordt vermeld dat de diensten gepresteerd na de leeftijdsgrens, die bepaald is voor de graad van de betrokkene, in aanmerking komen voor de vaststelling van het recht op de tegemoetkoming, maar niet voor de berekening van het bedrag.

Dit standpunt is juridisch en moreel onhoudbaar.

2. — In § 4, in fine van het eerste lid, de volgende woorden weglaten :

« en ten vroegste, op 1 januari 1965. »

VERANTWOORDING.

Alle betrokkenen zijn thans ver boven de leeftijd, die normaal voor alle pensioenstelsels vastgesteld is op 65 jaar.

Het ware niet normaal dat de leeftijd waarop het pensioen ingaat met ettelijke jaren verlengd wordt omdat de Regering te lang gewacht heeft om een gewettigde eis in te willigen. De tegemoetkoming moet uitbetaald worden met ingang op de normale pensioenleeftijd, dit wil zeggen 65 jaar.

3. — In § 5, de laatste twee leden weglaten.

VERANTWOORDING.

In geen enkele pensioenregeling en meer in het bijzonder wat de militaire pensioenen betreft, is het pensioen afhankelijk van de inkomsten.

4. — § 6 weglaten.

VERANTWOORDING.

Deze paragraaf is onnodig. Niet één van de bij artikel 12 bedoelde personen geniet nog een voorlopig invaliditeitspensioen. Het is nutteloos een totaal overbodige bepaling te behouden.

V. — AMENDEMENT
PRESENTE PAR M. BEHOGNE,

au cas où son amendement au projet n° 631
ne serait pas adopté.

SECTION Ibis (nouvelle).

Sous une Section Ibis (nouvelle), libellée comme suit :

« Indemnisation des séquelles
de la pathologie concentrationnaire dans le cadre
de la législation sur les pensions de réparation »,

insérer un article Ibis (nouveau), libellé comme suit :

Art. Ibis (nouveau).

» a) A la fin de l'article 7 de la loi sur les pensions de réparation coordonnées le 5 octobre 1948, il est ajouté un cinquième alinéa ainsi rédigé :

» Les séquelles tardives de l'internement et de la déportation des prisonniers politiques sont constitutives d'un état pathologique entraînant sans autres conditions l'octroi d'une invalidité au taux de 10 % aux bénéficiaires de la loi du 5 février 1947, organisant le Statut des étrangers prisonniers politiques et de la loi du 26 février 1947 organisant le Statut des prisonniers politiques et de leurs ayants droit, s'ils en font la demande et s'ils ont subi soit :

» — une captivité d'une durée totale d'au moins un an en déportation ou au camp de Breendonck;

» — une captivité comportant 6 mois ininterrompus au moins au camp de Breendonck;

» — une captivité allant sans interruption de la date de l'arrestation en Belgique à celle de la libération du lieu d'internement en déportation.

» b) A la fin du § 1er de l'article 9 des mêmes lois coordonnées, il est ajouté un troisième alinéa ainsi rédigé :

» De même, il n'y a jamais lieu à réduction pour l'invalidité au taux de 10 % reconnue aux prisonniers politiques en vertu de l'alinéa 5 de l'article 7.

» c) A l'article 10 des mêmes lois coordonnées, il est ajouté un § 5 ainsi rédigé :

» Toutefois, la différence éventuelle — entre d'une part, la pension accordée pour d'autres affections ou mutilations et, d'autre part, la pension globale calculée en tenant compte des dispositions de l'article 7, alinéa 5 et de l'article 9, § 1er, alinéa 3 — ne pourra être inférieure au montant de la pension de réparation au taux de 10 % calculée conformément au § 2 du présent article.

» d) Sont abrogées les dispositions prévoyant l'indemnisation sous forme de rente viagère des séquelles tardives de l'internement et de la déportation. Les présentes modifications ont effet à la même date que les dispositions abrogées. »

JUSTIFICATION.

La réalité scientifique de la pathologie concentrationnaire n'est plus contestée.

V. — AMENDEMENT
VOORGESTELD DOOR DE HEER BEHOGNE,

ingeval zijn amendement op het wetsontwerp n° 631
niet mocht worden aangenomen.

AFDELING Ibis (nieuw).

Onder een Afdeling Ibis (nieuw), die luidt als volgt :

« Vergoeding van de gevolgen
van het concentratiekampsyndroom in het raam
van de wetgeving op de vergoedingspensioenen »,

een artikel Ibis (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

« Art. Ibis (nieuw).

» a) Aan artikel 7, in fine, van de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

» De nakomende gevolgen van internering en deportatie van politieke gevangenen vormen een pathologische toestand die, zonder andere voorwaarden aanleiding geeft tot toekenning van 10 % invaliditeit aan de rechthebbenden op het genot van de wet van 5 februari 1947 tot regeling van het statuut der vreemdelingen-politieke gevangenen; en van de wet van 26 februari 1947 houdende regeling van het statuut van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden, die een aanvraag indienen en gevangenschap hebben ondergaan als hierna bepaald :

» — een gevangenschap van in totaal ten minste één jaar in deportatie of in het kamp te Breendonck;

» — een gevangenschap van ten minste zes ononderbroken maanden in het kamp te Breendonck;

» — een gevangenschap die zonder onderbreking geduurd heeft van de dag waarop de aanhouding in België tot de dag waarop de bevrijding uit de plaats van internering, in deportatie, zich heeft voorgedaan.

» b) Aan artikel 9, § 1, in fine, van dezelfde gecoördineerde wetten wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

» Evenmin wordt een vermindering toegestaan wegens een 10 % invaliditeit die, krachtens artikel 7, vijfde lid, aan de politieke gevangenen is toegekend.

» c) Aan artikel 10 van dezelfde gecoördineerde wetten wordt een § 5 toegevoegd, die luidt als volgt :

» Nochtans mag het eventuele verschil — tussen het pensioen dat voor andere kwalen of verminkingen wordt toegekend en het overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, lid 5, en artikel 9, § 1, lid 3, berekende totale pensioen — niet minder bedragen dan het bedrag van het herstelpensioen à 10 %, berekend overeenkomstig § 2 van dit artikel.

» d) De bepalingen die voorzien in de vergoeding, in de vorm van een lijfrente, van de nakomende gevolgen van internering en deportatie worden opgeheven. Onderhavige wijzigingen hebben uitwerking op dezelfde datum als de opgeheven bepalingen. »

VERANTWOORDING.

De wetenschappelijke realiteit van het concentratiekamp-syndroom wordt niet meer betwist.

L'état pathologique non spécifique qui en est la manifestation a été indemnisé sous forme de rente viagère par le projet de loi n° 631 (Chambre des Représentants, session 1962-1963).

C'est là une erreur manifeste car, ce faisant, le législateur s'est écarté du cadre des lois sur les pensions de réparation coordonnées le 5 octobre 1948.

Il tombe, en effet, sous le sens que le guide-barème des invalidités — auquel fait référence ladite législation — ne pouvait avoir prévu un état pathologique qui ne pouvait être scientifiquement établi qu'après la libération des camps de concentration.

Il s'impose donc de réparer cette invalidité dans le cadre de la législation sur les pensions de réparation.

D'autre part, il y a lieu de répondre au souci de justice distributive maintes fois affirmé par le Gouvernement en cette matière: c'est pourquoi la différence éventuelle entre le montant de la pension nouvelle calculée sur base des dispositions des lois coordonnées et le montant d'une pension de réparation déjà accordée précédemment, ne doit en aucun cas être inférieure au montant d'une pension au taux de 10 %.

De niet specifiek pathologische toestand waarin zij tot uiting komt werd bij het wetsontwerp n° 631 (Kamer van Volksvertegenwoordigers, zitting 1962-1963) vergoed met een lijfrente.

Dit is klaarblijkelijk verkeerd, want zodoende is de wetgever het kader van de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetgeving op de vergoedingspensioenen te buiten gegaan.

Het valt inderdaad duidelijk op dat de modelschalen van invaliditeit — waar bedoelde wetgeving naar verwijst — geen pathologische toestand kon vermelden die slechts wetenschappelijk kon worden uitgemakt na de bevrijding uit de concentratiekampen.

Deze invaliditeit dient dus te worden vergoed in het raam van de wetgeving op de vergoedingspensioenen.

Anderzijds dient te worden beantwoord aan het verlangen naar verdelende rechtvaardigheid dat de Regering ter zake dikwijls heeft getoond: daarom dient het eventueel verschil tussen het nieuwe pensioen, berekend op grondslag van de bepalingen van de gecoördineerde wetten, en het bedrag van een reeds eerder toegekend vergoedingspensioen in geen geval lager te zijn dan het bedrag van een pensioen à 10 %.

O. BEHOGNE.

P. DELFORGE.

A. NAZÉ.